

garantien vil blive i særlig Grad effektiv —, saa maa jeg sige, at vi i denne Sag maa kræve en grundig Undersøgelse og en hurtig Undersøgelse. Der er nylig fra Sagføreres Side og ansætte Sagføreres Side fremsat offentlige Udtalelser om de Forhold, der have raadet indenfor Bondestandens Sparekasse og Eksportforeningen. Jeg vil i denne Forbindelse rette en Bæbrejdelse til Regeringen for, at den stadig lader Tiden gaa uden at komme med Forslag til en Ordning af Spørgsmaalet: Bondestandens Sparekasse. Det er absolut forkasteligt, at man trækker Tiden ud og lader Sagførerne komme op at skændes, hvilket fører med sig, at det Forlig, der tilstræbes fra Parternes Side, stadig bliver i stæde stigende Grad umuliggjort. Og maa jeg sige angaaende Undersøgelsen af Alberti-Affæren, at om Alberti hører man, at han sidder og dikterer og dikterer op til Retsprotokollen. Det er akkurat, som om det er Alberti selv, der bestemmer, om der skal undersøges eller ikke skal undersøges, om der skal holdes Forhør eller ikke skal holdes Forhør. Det har en vis Lighed med — om det skulde ske — man begynder at tvivle derom —, at han skulde komme i Horsens Tugthus eller Vridsløselille —, at Alberti saa skal rette sig efter Alberti; man ved jo, at der i Straffeanstalterne hænger Plakater under tegnede: Alberti. Almenheden faar det Indtryk, at Alberti i Grunden har en vægtig Stemme med Hensyn til Farten, hvad den Undersøgelse angaar. Den Anskuelse breder sig, mine Herrer, ude i Landet, at man trækker Sagen i Langdrag, fordi Alberti holder visse Menneskers Skæbne i sin Haand. Det er ikke min Mening her at komme med Insinuationer; men jeg vil sige, at ville De medvirke til at slaa denne Anskuelse ned, som desværre er kommen ind i Befolkningen, saa maa de Herrer, der sidde inde med Regeringen, sætte stærkere Gang i Undersøgelsen af Albertis Affærer, og det bør de gøre for deres egen Skyld, men de bør ogsaa gøre det i første Række for Befolkningens Skyld.

Der er kun $2\frac{1}{2}$ Maaned til det Moratorium, vi vedtog, er udløbet. Der er gaaet en Maaned . . .

Formanden: Det vil være heldigt at holde sig til det Lovforslag, som ligger for.

Andreasen: Ja, det skal jeg gøre. Men jeg maa se paa den anden Sag ogsaa, naar jeg skal dømme om, hvorledes jeg bør

stemme angaaende det Forslag, her foreligger. Der er her Tale om kontante Bidrag af Statskassen, og det vil der blive Tale om lige saavel til Den sjællandske Bondestands Sparekasse, som Tilfældet er her. Men jeg skal ikke komme dybt ind derpaa. Jeg vil kun sige dette; at der er gaaet en Maaned, siden vi her i Tinget, baade min ærede Partifælle, det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) og jeg, krævede en snarlig Løsning af Spørgsmaalet: Den sjællandske Bondestands Sparekasse, og den Sag maa ikke trækkes længere ud. Den er, forekommer det mig, lige saa presserende som det Forslag, der foreligger her.

Jeg ønsker sluttelig at rejse et Spørgsmaal og stille det til Besvarelse fra den højtærede Regerings Side — jeg ved ikke, om Finansministeren vil besvare det eller kan besvare det; det henstiller jeg til ham. Jeg har jo ikke været med til at stemme for Nationalbankens Oktroj — jeg er glad derfor —, og mine Meningsfæller have ikke været med dertil; vi var de eneste, der stemte mod den Bankoktroj, Justitsminister Alberti lagde her paa Tingets Bord. Men til Trods for, at man for 30 Aar har bortgivet Retten til Seddeludstedelse til private Kapitalister her i Landet, vil jeg dog rejse det Spørgsmaal, om ikke Staten, skønt den saaledes har bundet sig, dog alligevel kan oprette en Statsbank. Det er jo en bekendt Sag, at Staten er i Stand til at laane Penge i Udlandet til en forholdsvis billig Rente. Staten vilde gennem en saadan Bank i høj Grad og til stor Nytte kunne gribe regulerende ind paa det økonomiske Erhvervslivs Omraade. Jeg rejser dette Spørgsmaal, som jeg i øvrigt har drøftet med ærede Medlemmer i Tinget, om det ikke var værd at tage dette under Overvejelse i denne Tid, hvor der fra hele Erhvervslivets Side lyder berettigede Klager over den urimelig høje Diskonto, vi have her i Landet. Jeg henstiller dette Spørgsmaal til Besvarelse. Jeg tør ikke selv sige, om det er muligt under Hensyn til den Lovgivning, der foreligger om Nationalbanken, men det skulde glæde mig overordentligt, om man kunde finde en Vej ud. Hvis det var muligt, vilde det — derom er jeg forvisset — vække overordentlig Tilfredshed hos hele Landets Befolkning.

Formanden: Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.